

Näsgården.

Trädgården (haven) låg i söder och var delad genom en gång på längden. Vår del låg närmast gården, och ankans del låg närmast skogen. I trädgården odlades grönsaker. I trädgården växte lavendel, turskrönor, nejlikor, nejlskrönor, pioner och hjärtansfröjd och läppelträd.

Föder om trädgården låg humlegården, som också var delad mitt i. Stora långa humlestöror stod där. Störarna var av lind. De spetsades och såtes ned djupa.

Förrestadis över sätungen förekom endast i nabostället.

En dansk museidirektör, stor,

kraftig och med grått skägg kom upp
en söndag och ville köpa gården.
Jag visste inte om något förrän det
kom en fin skjuts med en danske, som
ville köpa stället. Han åkte gästgivar-
skjuts från Väsala.

Det sköjdes inte länge, förrän
affär gjordes. Vi fick 8000 kr.

Sinkans gård hade vi köpt något
in innan. Han ville säga till min
far. Det var bestämt, att han skulle
bo på gården, så länge han levde.
Sedan överenskomms det, att far
skulle bygga ett hus till henne. Han
gick med på att flytta.

Sinkan Gunilla Nilsson var va-
gerska. Han var berömd i hela trak-
ten för sitt goda bröl. Han hade

fyra tjänstefolk, 2 drängar och 2 pigor.
Och sedan var det 2 karlar till, som
gick hos henne för bara maten. De ut-
förde smisyslar. Den ene brukade
bl. a sätta humlestänger och den andre
hugg bakris. De eldade bakugnen
med ris s. k. "kratt". Den som brukade
sätta upp humlestänger hette Assur
Ovensson, och han gjorde också trä-
skor ibland. På på ankans gård
fanns en träsnickarverkstad.

En av drängarna körde med
2 hästar och stor vagn varje torg-
dag, varje fredag, till Läsåla och
sked på torget och sålde bröd. Hon
var med varenda gång. Hon sålde
kakorna pr styck.

Vi köpte inte bröd utan bakade.

Sendast om det kom främmande, köpte
vi en kaka fint bröd.

Änkan hade fler djur än vi. Hon
hade 12 fjärradur, 4 hästar och stur-
doms inghäst. Hon hade minst 100 höns.
Hon hade stora bargar med ägg med
sig, när hon reste till Läsala. Hon
hade inga får, men det hade vi på
vårt skede. Hon hade många svin
och sålde många smågrisar. Små-
länningar gick omkring och köpte
upp smågrisar överallt i bygden.
De brukade låna hus hos änkan. Hon
mekade dem aldrig. Hon var aldrig
när och gjorde något vid jordbru-
ket. Hon var trött och hade brutit
benet en gång.

På vår gård hade vi 10 fjärradur

4 hästar och någon gång en unghäst.
Vi hade ett par sugor, och vi hade
en 25 höns. Vi hade ungefär 10 får.
Varken ~~En~~ han eller vi hade gäss.
På bägge ställena fanns hund. Vår
var lös, men ankans stod bunden.
När trädköpare kom, skälles han
surisb.

Sindlena ^{i fähuset} (terlast) är en höklarm,
som var fäst i en järnlänk, som
sat i väggen.

Floran lags inte in i stugan men
lamm, när de strak var fjädda.

Löre kvistades till fåren. Det var
oslätt. Det skulle vara lätt till får.

Till vårt var väggarna tapetserade,
men hos ankan var de otapetserade.

Vid jul slog ankan upp stora, vita

^{i taket)}
stjärnor. Fårmen till en stjärna var
på en stake. Fårmen färgades och
slöttes upp i taket. Till vårt hade
vi födelsekransar på väggen i vårt
dagligrum.

Under första tiden, som jag
minns, beströddes golvet med sand
och braskat snris. Det var bara om
söndagarna golvet snades, men vit
sand ströddes på varje dag. Sedan
bäjdade golven skuras. Nylit golvet
lades in i dagligrummet en gång,
som jag minns.

Hepparsaker, kittel och gry-
tor förvarades i köket.

Min far gjorde rep. Han bru-
kade vara på lagen, när det första
gjordes, ~~men~~ när repen skulle läggas

stod han ute på gården. Han sålde
rep bl. a till Håssleholm, det var
rep, som användes till att binda sädes-
lass med.

Inget fiske förekom.

Norr om gården fanns vår häre-
änkans lög i väster.

Inga korpare fanns under Näs.

Vi brannade i Sandåkra. Ingen
handkvarn fanns hos oss. Ingen malt-
torke^(Janno) till den som fanns i Sandåkra.
Där malde änkan malt. Han tryggde
och sålde ~~sk~~ dricka. Drickat sålde
han hemma.